HILARIUS PICTAVIENSIS. ALBERTUS MAGNUS
Melk, um 1467
Seite 25r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

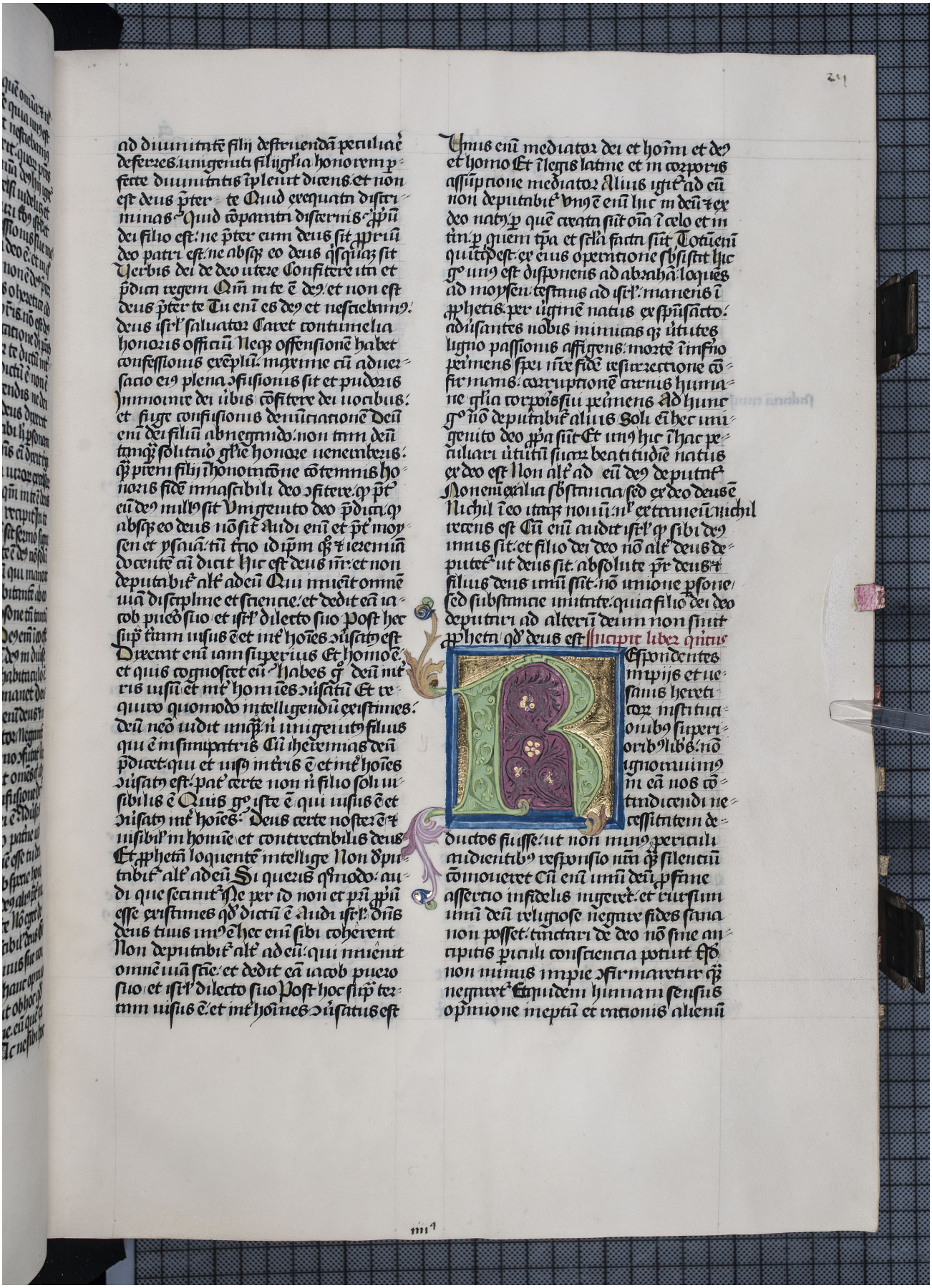

ad diuinitatē filij destruendā penitiaē
deferres. unigeniti filij gl̃ia honorem p
fecte diuinitatis ꝓpleuit dicens. et non
est deus ꝑter te Quid exequatis distri
minas? Quid cōparantis disceruis? ꝓpriū
dei filio est. ne ꝑter eum deus sit. ꝓpriū
deo patri est. ne absq; eo deus q̃squam sit
Verbis dei de deo uere Confitere itm et
ꝓdicam regem Qm̃ m te ē deꝰ. et non est
deus ꝑter te Tu enī es deꝰ et nesciebamꝰ.
deus israel saluator Caret contumelia
honoris officiū Neq; offensionē habet
confessionis exēplū. magnime cū aduer
sacio eiꝰ plena ꝓfitionis sit et pudoris
immoriri dei ubis cōfitere dei uoribus.
et fugit confusionis denūciationē Deū
enī dei filiū abnegando. non tam deū
tamq; solitudo gl̃ie honore uenentreis.
q̃ pirem filij honoratione cōtemnis ho
noris fidē innascibili deo ꝓfitere. q̃ ꝑt
eū deꝰ nullꝰ sit Vnigenito deo ꝓdicā. q
absq; eo deus nō sit Audi enī et ꝑt moy
sen et ysaiā. tū tuo id ipm q̃ ꝑ ieremiā
dicente ea dicit Hic est deus m̃r. et non
deputabit alt̃ ad eū Qui inuenit omnē
uiā disciplinē et scientiē. et dedit eā ia
cob puero suo et israel dilecto suo Post hec
sup̃ terram uisus ē et int̃ hoīes ꝓusatus est
Dicent enī iam superius Et homo ē.
et quis cognoscet eū? Habes q̃ deū int̃
tris uisū ē et int̃ homīes ꝓusatū Et te
quiro quomodo intelligendū existimes.
deū nēd uidit unq̃ nisi unigenitꝰ filius
qui ē in sinu patris Cū ieremias deū
ꝓdicet. qui et uisꝰ in tris ē et int̃ hoīes
ꝓusatꝰ est. pat̃ certe non nisi filio soli u
sibilis ē Quis gō iste ē qui uisus ē et
ꝓusatꝰ int̃ hoīes? Deus certe noster ē ꝑ
uisibilis in homīe et contrectabilis deus
Et ꝓphetā loquentē intellige Non deꝑ
tabit alt̃ ad eū Si quēris q̃modo audi
quē secuit? Ne per id non et ꝑtī ꝓpriū
esse existimes q̃d dictū ē Audi israel dnūs
deus tuus unꝰ ē hec enī sibi cohaerent
Non deputabit alt̃ ad eū. qui inuenit
omnē uiā scie. et dedit eā iacob puero
suo et israel dilecto suo Post hoc sup̃ ter
ram uisus ē. et int̃ hoīes ꝓusatus est

Vnus enī mediator dei et hoīm et deꝰ
et homo Et legis latine et in corporis
assūptione mediator Alius igit̃ ad eū
non deputabit̃ Vnꝰ ē enī hic in deū ex
deo natus. q̃ quē creata sit oīa ī celo et in
tīra. quem tpa et sēla facta sit Totū enī
quitq̃ est. ex eius operatione subsistit hic
gō unꝰ est disponens ad abrahā loquēs
ad moysen testans ad israel. manens ī
ꝓphetis. per uirginē natus ex spū sancto.
adūsantes nobis minutias q̃ utilitates
ligno passionis affigens. mortē ī infino
primens spei nre fidē resurrectione cō
firmans. corruptionē aerius humana
ne gl̃ia corporis sui primens Ad hunc
gō nō deputabit̃ alius Soli ei hec uni
genito deo ꝓpria sūt Et unꝰ hic ī hac pe
culiari utilitū suarū beatitudē natus
ex deo est Non alt̃ ad eū deꝰ deputabit̃
Non enī ex alia substantia sed ex deo deus ē
Nichil ī eo utraq; nouū. nī ex eternū. nichil
retens est Cū enī audit israel q̃ sibi deꝰ
unus sit. et filio dei deo nō alt̃ deus de
putet̃ ut deus sit. absolute ꝑ deus ꝑ
filius deus unū sit. nō unione ꝑsone
sed substantie unitate. quia filio dei deo
deputari ad alterū deum non sinit
ꝓphetā. q̃d deus est

Incipit liber quintus

Respondentes
impijs et ue
sanis hereti
cor. institutio
nibꝰ superi
oribꝰ libꝰ. nō
ignoramus
in ea nos cō
tindicendi ne
cessitatem de
ductos fuisse. ut non minꝰ periculi
iudicentib̃ responsio nrā q̃ silentiū
cōmoueret Cū enī unū deū ꝑfine
assertio infidelis ingereret. et eursum
unū deū religiose negare fides sana
non posset. tinctari de deo nō sine an
gustiis piculi conscientia potuit. ꝗd
non minus impie ꝓfitemaretur q̃
negaret̃ Etquidem humana sensus
opinione inepta et intentionis alienū